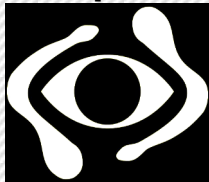

Els dijous del

Cineclub

Estrenes | 2 de juny 2016 | Sessions: 20.00 i 22.30 h

Saul fia

(El hijo de Saul) László Nemes, 2015

Sinopsi

El presoner jueu hongarès Saul és a Auschwitz, és membre del Sonderkommando i s'encarrega dels forns crematoris. El fet de trobar el cos d'un nen que identifica com el seu fill, li dóna la justificació moral per sobreviure a l'horror.

Fitxa artística

Géza Röhrig,
Levente Molnár,
Urs Rechn,
Sándor Zsótér,
Todd Chalmont,
Björn Freiberg,
Uwe Lauer,
Attila Fritz,
Kamil Dobrowolski,
Christian Harting

Fitxa tècnica

Director: .....László Nemes
País: .....Hongria
Guió: .....László Nemes i
Clara Royer
Gènere: .....Drama
Productora: .....Laokoon Filmgroup
Música: .....László Melis
Fotografia: .....Mátyás Erdély
Durada: 107m

Òscar 2015: Millor pel·lícula de parla no anglesa
Cannes 2015: Gran Premi del Jurat
Globus d'Or: Millor pel·lícula de parla no anglesa

A UN METRE DE L'INFERN

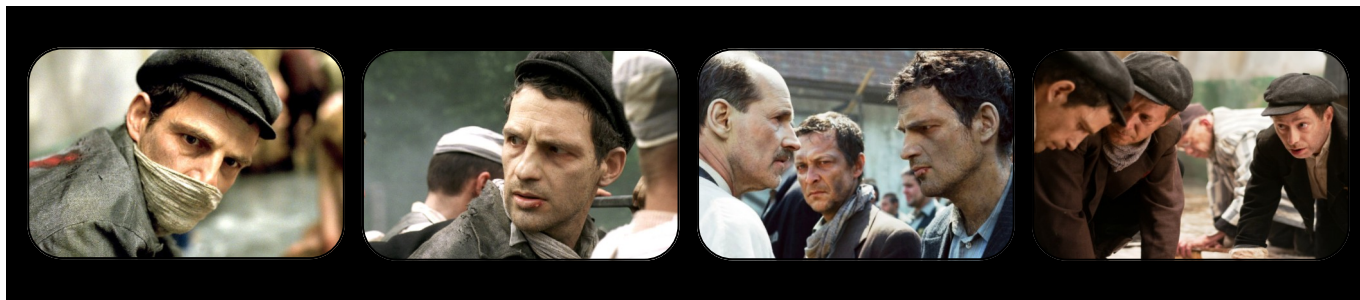
“Lo terrible es estar ahí y tener que actuar, que tomar decisiones. Y eso es lo que presenta la película, lo que te hace sentir más que ver: el martirio físico y mental de habitar el infierno y querer mantenerte en pie”.

Javier Ocaña
El País 15-1-2016

La temàtica de l'Holocaust ha propiciat diversos testimonis filmics de gran factura que, partint d'històries i tonalitats de tota mena, ens han anat reconstruint l'horror que es va viure als camps de concentració durant la segona meitat de la 2a Guerra Mundial. Però quan un s'exposa a *El Hijo de Saul*, s'adona que, cinematogràficament, encara no havia experimentat de forma tan propera el patiment i l'angoixa que podia suposar la vida en un lloc tan terrible. En la seva pel·lícula de debut darrere la càmera, el jove director hongarès László Nemes envaeix amb la

seva mirada els racons més obscurs i dolorosos del camp d'Auschwitz i dóna tota una lliçó de posada en escena al servei d'una intencionalitat necessàriament despietada per a comprendre la veritable càrrega moral i (in)humana de tot allò que presenciem al llarg del film. Un autèntic repte que posarà a prova l'espectador més sensible.

A *El Hijo de Saul*, László Nemes ens introdueix allà on Spielberg, Polanski i companyia havien preferit no entrar: al cor de la barbàrie que es duia a terme en aquest camp de concentració. La seva focalització en el treball a les cambres de gas, els forns crematoris i la resta de tasques relacionades amb aquestes pràctiques ens descobreix una espècie de submón en el qual primer ens colpeix sense pietat la cruesa i manca absoluta de filtres per part del director, però després ens anem desplaçant cap a la mentalitat dels presoners que són obligats a formar-ne part i a fer-ho cada dia. Són homes

atrapats, abocats a abandonar tota mínima emoció o sentit moral si no volen que tot allò que veuen un cop rere l'altre els consumeixi per dins; i és aquí on la freda i quasi impertèrrita figura del protagonista Saul s'aferra a la seva única opció per a poder-se perdonar i apaivagar l'odi que sent cap a si mateix a causa de tot el que està fent.

No és casualitat que l'esquena de Saul sigui allò que veiem durant més estona al llarg del film. László Nemes situa la càmera enganxada darrere el seu protagonista, com si l'espectador estigués mirant per sobre de la seva espatlla; fins i tot hi ha moments en què podem tenir la sensació que aquesta visió ens arriba a molestar. La intenció és que sentim (o que siguem) la càrrega física i mental que Saul ha de suportar en la seva situació. Per això, pràcticament, no deixa espai vital excepte en un moment molt significatiu en què la càmera s'allunya, la qual cosa ens dona més perspectiva i ens fa viure la història. Amb això, Nemes també provoca que les nostres mirades s'equiparin amb les del protagonista, cosa que realça el realisme -quasi de documental- d'*El Hijo de Saul* i també la sensació d'immersió, que en aquest cas pot arribar a resultar difícil de suportar en

alguns moments puntuals. En aquest sentit, la decisió de presentar una relació d'imatge quadrada és clau per als objectius del director.

Reduint la superfície del pla, Nemes aconsegueix diverses coses a la vegada. La primera és la incomoditat que l'espectador sent davant unes imatges que no respiren, fet que subratlla l'angoixa de cada situació, de la qual sembla que no en puguem escapar i que a sobre es veu alimentada pels nerviosos plans seqüència que *El Hijo de Saul* presenta de forma sovintejada. La segona és l'enorme importància de la profunditat de camp, demostrant que la poca amplitud de la imatge no impedeix mostrar múltiples coses amb un sol pla, i que en més d'una ocasió allò realment impactant pot aparèixer a la part posterior i sense enfocar, però de forma suficientment clara per a ser deduït. Finalment, el director aprofita la limitació del format per a donar un pes enorme al fora de camp, que és capaç de suplir tot el que no es veu gràcies, especialment, a un muntatge de so que pot resultar tant o més dolorós que allò que veiem a la pantalla. En tot moment se senten veus i sorolls que no ens permeten cap respir.

El Hijo de Saul no és només un prodigi tècnic d'enorme dificultat en la seva execució, sinó també un retrat implacable sobre l'estat d'alienació i desactivació emocional que patien les persones que van viure la barbàrie de l'Holocaust en un camp de concentració, i que, a més a més, van ser obligades a participar-hi; un estat que fa que qualsevol mínima possibilitat de redimir-se i salvar l'honor es converteixi en una fixació per la qual cal posar en risc el que faci falta. Exposar-se al trajecte conduït per aquest nouvingut director hongarès no és una missió fàcil i requereix un cert marge de recuperació posterior, però són precisament efectes com aquests els que identifiquen una pel·lícula que ha estat capaç de fer un pas més que les altres. Aquells qui creguin, doncs, que aquesta temàtica cinematogràfica ja s'ha esgotat, trobaran a *El Hijo de Saul* una rèplica contundent i dolorosa, però també una experiència inigualable i carregada de talent.

maconfidential.com

29-1-2016

Martí Aragonès

cines
IMPERIAL

Ajuntament
de Sabadell

Cineclub Sabadell